

הוא מקטרג שלא יקרב אדם לעבודת הקדוש ברוך הוא, ואיך יאהב אותו בו? אלא זוהי עבודת הקדוש ברוך הוא יותר, כשהיצר הזה נכנע לו משום האהבה שאוהב את הקדוש ברוך הוא. שפשיצר הרע הזה נכנע והאדם הזה שוכר אותו, זוהי אהבת הקדוש ברוך הוא, משום שיוצא לקרב את אותו יצר הרע לעבודת הקדוש ברוך הוא.

באן הוא סוד לבעלי הדין. כל מה שעושה הקדוש ברוך הוא מעלה ומטה, הכל הוא פדי להראות כבודו, והכל הוא לעבודתו. וכי מי ראה עבד שמקטרג את אדונו, ובכל מה שרצון אדונו נעשה הוא מקטרג! רצון הקדוש ברוך הוא הוא שיהיו האנשים תמיד בעבודתו וילכו בדרך אמת פדי לזכותם בכמה טובות. הואיל ורצונו של הקדוש ברוך הוא בזה, איך בא עבד רע ונמצא מקטרג מתוך רצון אדונו ומסטה את בני האדם לדרך רעה, ודוחה אותם מדרך טובה, ועושה להם שלא יעשו את רצון אדונם ומסטה את בני האדם לדרך רעה?

א"א ודאי שרצון אדונו הוא עושה. למלך שהיה לו בן חידי והיה אוהב אותו ביותר, וצוה עליו באהבה שלא יקריב את עצמו לאשה רעה, משום שכל מי שקרב אליה, אינו כדאי להפנס להיכל המלך. הודה לו אותו הבן לעשות רצון אביו באהבה.

בבית המלך בחוץ היה זונה אחת נאה למראה ויפת תאר. לימים אמר המלך, אני רוצה לראות את רצונו של בני אלי. קרא לאותה הזונה ואמר לה: לכי ותפתי את

יקרב בר נש לפולחנא דקודשא בריך הוא, והיה ירחים ליה ביה. אלא, דא איהו פולחנא דקודשא בריך הוא ותיר, פד האי יצר הרע אתפפיא ליה, בגין רחימו דקא מרחם ליה לקודשא בריך הוא. דכד האי יצר הרע אתפפיא, ותבר ליה ההוא בר נש, דא איהו רחימו דקודשא בריך הוא, בגין דידיע לקרבא לההוא יצר הרע, לפולחנא דקודשא בריך הוא.

הבא איהו רזא למארי מדין. כל מה דעבד קדשא בריך הוא עילא ותתא, פלא איהו בגין לאחזאה יקרא דיליה, וכלא איהו לפולחניה. וכי מאן חמי עבדא, דלהוי מקטרגא דמאריה, ובכל מה דרעותיה דמאריה, אתעביד איהו מקטרגא, רעותיה דקודשא בריך הוא, דיהון בני נשא תדיר בפולחניה, ויהכון בארץ קשוט, בגין למזפי לון בכמה טבין, הואיל ורעותיה דקודשא בריך הוא בהאי, היה אתיא עבדא בישא, ואשתכח מקטרגא מגו רעותיה דמאריה, ואסטי לבני נשא לארץ ביש, ואדחי לון מארץ טב, ועביד לון דלא יעבדון רעותא דמאריהון, ואסטי לבני נשא לארץ ביש.

א"א, ודאי רעותיה דמאריה עביד. למלכא דהוה ליה בר יחידאי, והוה רחים ליה ותיר, ופקיד עליה ברחימו, דלא יקרב גרמיה לאתתא בישא, בגין דכל מאן דיקרב לגבה, לאו כדאי איהו לאעלא גו פלטרין דמלכא. אודי ליה ההוא ברא, למעבד רעותיה דאבוי ברחימו.

בביתא דמלכא, לבר, הות חדא זונה, נאה בחיזו, ושפירא בריוא. ליומין אמר מלכא, בעינא למחמי

בביתא דמלכא, לבר, הות חדא זונה, נאה בחיזו, ושפירא בריוא. ליומין אמר מלכא, בעינא למחמי

בני, כְּדִי לְרִאוֹת אֶת רְצוֹן בְּנֵי אֱלֹי.
 מִה עֲשֵׂתָה אוֹתָהּ זוֹנָה? הֲלֹכָה
 אַחֵר בֶּן הַמֶּלֶךְ וְהַתְּחִילָה לְחַבֵּק
 וּלְנַשֵּׁק אוֹתוֹ וּלְפָתוֹתוֹ בְּכַמָּה
 פְּתוּיִים. אִם אוֹתוֹ בֶּן יָאֵה וּמְצִיַת
 לְמִצּוֹת אָבִיו - גּוֹעֵר בֶּה וְלֹא מְצִיַת
 לָהּ וְדוֹחָה אוֹתָהּ מִמֶּנּוּ. וְאִז אָבִיו
 שִׁמַּח בְּבָנָו וּמְכַנִּיסוֹ לְתוֹךְ הַפְּרָגוֹד
 שֶׁל הַיְכָלוֹ, וְנוֹתֵן לוֹ מִתְּנֻנּוֹת
 וְאוֹצְרוֹת וְכְבוֹד רַב. מִי גֵרַם אֶת
 כָּל הַכְּבוֹד הַזֶּה לְבֶן הַזֶּה? הֲוָה
 אוֹמֵר, אוֹתָהּ הַזוֹנָה.

וְאוֹתָהּ הַזוֹנָה יֵשׁ לָהּ בְּזֵה שְׂבַח
 אוֹ לֹא? וְדַאי שִׁישׁ לָהּ שְׂבַח מִכָּל
 הַצְּדָדִים. אַחַד - שֶׁעֲשֵׂתָה אֶת רְצוֹן
 הַמֶּלֶךְ. וְאַחַד - שֶׁגִּרְמָה לְאוֹתוֹ
 הַבֶּן כָּל אוֹתוֹ הַטּוֹב וּלְכָל הָאֲהָבָה
 הַזֹּאת שֶׁל הַמֶּלֶךְ אֵלָיו. וְעַל זֶה כְּתוּב
 (בראשית א) וְהִנֵּה טוֹב מְאֹד. וְהִנֵּה
 טוֹב - זֶה מִלֵּאף הַחַיִּים. מְאֹד -
 זֶה מִלֵּאף הַמּוֹת, שֶׁהוּא וְדַאי טוֹב
 מְאֹד לְמִי שֶׁמְצִיַת לְמִצּוֹת רַבּוֹנוֹ.
 וְכֵאן רָאָה, אִם לֹא יִהְיֶה הַמְּקַטְרֵג
 הַזֶּה, לֹא הָיוּ יוֹרְשִׁים הַצְּדִיקִים אֶת
 הַגְּנוּזִים הָעֲלִיוֹנִים הַלָּלוּ,
 שֶׁעֲתִידִים לְרִשֵׁת עוֹלָם הַבָּא.

אֲשֶׁרֵיהֶם שֶׁפָּגְשׁוּ בַּמְּקַטְרֵג הַזֶּה,
 וְאֲשֶׁרֵיהֶם שֶׁלֹּא פָּגְשׁוּ בוֹ.
 אֲשֶׁרֵיהֶם שֶׁפָּגְשׁוּ בוֹ וְנִצְלוּ מִמֶּנּוּ,
 שֶׁבִשְׂבִילוֹ יוֹרְשִׁים כָּל אוֹתָן
 טוֹבוֹת וְכָל אוֹתָם עֲדוּנִים וְכָל
 אוֹתָן תְּשׁוּקוֹת שֶׁל הָעוֹלָם הַבָּא,
 שֶׁעֲלִיו כְּתוּב (ישעיה טד) עֵינַי לֹא
 רָאִיתָ אֱלֹהִים זוֹלָתְךָ.

וְאֲשֶׁרֵיהֶם אוֹתָם שֶׁלֹּא פָּגְשׁוּ בוֹ,
 שֶׁבִשְׂבִילוֹ יוֹרְשִׁים גִּיהֶנֶם וְנִטְרְדוּ
 מֵאֶרֶץ הַחַיִּים, שֶׁהָיוּ אוֹתָם
 הַרְשָׁעִים שֶׁפָּגְשׁוּ אוֹתוֹ, הָיוּ
 מְצִיַתִּים לוֹ וְנִמְשְׁכוּ אַחֲרָיו, וְעַל
 זֶה יֵשׁ לְצְדִיקִים לְהַחְזִיק לוֹ טוֹבָה,
 שֶׁהָיוּ בְּגִלְלוֹ יוֹרְשִׁים כָּל אוֹתָן
 הַטּוֹבוֹת וְעֲדוּנִים וְתְשׁוּקוֹת
 לְעוֹלָם הַבָּא.

רְעוּתִיהָ דְבָרֵי לְגַבְאֵי. קָרָא לָהּ לְהֵיחֵא זוֹנָה,
 וְאָמַר לָהּ זִילִי וְתַפְתִּי לְבָרִי, לְמַחְמֵי רְעוּתִיהָ
 דְבָרֵי לְגַבְאֵי. הֵיחֵא זוֹנָה מֵאֵי עַבְדָּתָא, אֲזִלְתָּ
 אֲבַתְרִיהָ דְבָרִיהָ דְמִלְכָּא שְׂרָאָת לְחַבְקָא לִיָּהּ
 וּלְנַשְׁקָא לִיָּהּ, וּלְפַתִּי לִיָּהּ בְּכַמָּה פְּתוּיִין. אֵי
 הֵוּא בְרָא יֵאוֹת, וְאֲצִיַת לְפְקוּדָא דְאָבוּי, גְעַר
 בֶּה, וְלֹא אֲצִיַת לָהּ, וְדַחֵי לָהּ מִנִּיהָ. כְּדִין אָבוּי
 חֲדַי בְּבָרִיהָ, וְאֲעִיל לִיָּהּ לְגוֹ פְּרָגוֹדָא
 דְהֵיכְלִיהָ, וְיִהִיב לִיָּהּ מִתְּנֵן וְנִבְזְבְזָא וְיִקָּר
 סְגִיָּא. מֵאֵן גְּרִים כָּל הָאֵי יִקָּר לְהָאֵי בְרָא, הָוִי
 אֵימָא הֵיחֵא זוֹנָה.

וְהֵיחֵא זוֹנָה אֵיחֵא לָהּ שְׂבַחָא בְּהָאֵי אוֹ לָאו.
 וְדַאי שְׂבַחָא אֵיחֵא לָהּ מִכָּל סְטָרִין. חַד,
 דְעַבְדָּתָא פְּקוּדָא דְמִלְכָּא. וְחַד, דְגִרְמָתָא לִיָּהּ
 לְהֵוּא בְרָא, לְכָל הֵוּא טִיבוֹ, לְכָל הָאֵי
 רְחִימוֹ דְמִלְכָּא לְגַבִּיהָ. וְעַל דָּא כְּתִיב, (בראשית א)
 וְהִנֵּה טוֹב מְאֹד. וְהִנֵּה טוֹב, דָּא מִלֵּאף חַיִּים.
 מְאֹד, דָּא מִלֵּאף הַמּוֹת, דְאִיהוּ וְדַאי טוֹב מְאֹד,
 לְמֵאֵן דְאֲצִיַת פְּקוּדֵין דְמֵאֲרִיהָ. וְתָא חֲזִי, אֵי
 לֹא יֵחֵא הָאֵי מְקַטְרֵגָא, לֹא יִרְתוֹן צְדִיקָא הַנִּי
 גְּנֻזִיא עֲלֵאִין, דְזִמְיִין לִירְתָא לְעֵלְמָא דְאֲתִי.
 וְכֵאִין אֵינּוֹן דְאֲעֲרֵעוּ בְּהָאֵי מְקַטְרֵגָא, וְזַפְאִין
 אֵינּוֹן דְלֹא אֲעֲרֵעוּ בֵּיהּ. וְזַפְאִין אֵינּוֹן
 דְאֲעֲרֵעוּ בֵּיהּ, וְאֲשִׁתְּזִיבוּ מִנִּיהָ, דְבְּגִינִיהָ יִרְתִּין
 כָּל אֵינּוֹן טְבִין, וְכָל אֵינּוֹן עֲדוּנִין, וְכָל אֵינּוֹן
 פְּסוּפִין דְעֵלְמָא דְאֲתִי, דְעֵלִיהָ כְּתִיב (ישעיה טד)
 עֵינַי לֹא רָאִיתָ אֱלֹהִים זוֹלָתְךָ.

וְזַכְאִין אֵינּוֹן דְלֹא אֲעֲרֵעוּ בֵּיהּ, דְבְּגִינִיהָ יִרְתִּין
 גִּיהֶנֶם, וְאֲטְרְדוּ מֵאֶרֶץ הַחַיִּים, דְהָא
 אֵינּוֹן חֲזִיבֵיָא דְאֲעֲרֵעוּ בֵּיהּ, הוּוּ צִיַתִּין לִיָּהּ,
 וְאֲתַמְשְׁכוּ אֲבַתְרִיהָ. וְעַל דָּא אֵיחֵא לְצְדִיקָא
 לְמַחְזֵק לִיָּהּ טְבִין דְהָא בְּגִינִיהָ יִרְתִּין כָּל אֵינּוֹן
 טְבָאן וְעֲדוּנִין וְכְסוּפִין לְעֵלְמָא דְאֲתִי.